

شوبهه کانی شه خس په رستان و پوچهل کردنه وه یان

ماموستا عبداللطيف احمد

به شی یه که م



الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

به داخه وه نه فام و بځ ټاگيان ناگه رپنه وه بولای سهرچاوهی ئیسلامه تی که قورټان و حه دیسه و ناچنه خزمه تیان بۆ تیگه یشتن لییان (تدبیر) و ئیش کردن پییان. به لکو به شیان له قورټان خویندن ته نهها بۆ مردووانه له ته عزییه، نهك بۆ زیندووه کان. وه ته گهر بیټ و له کتابی نوسه ریکی باوهر پیکراوی خویندا نوسرایټ دروسته هاوار بکریته پیاوچاکان، ئه وه باوهر به و ده کهن، به لام باوهر به که لامی خوا ناکه ن، وه قورټان و حه دیس ده خنه پشت گوی و، مانای ټایه ته کانی ده گورن و ته حریفی ده کهن به ناوی ته فسیرو لیکنده وه ته ټویل و مه جاز. وه چه ندان شوبهه ده هیئنه وه، بۆ رت کردنه وهی مانای زاهیری ئه م ټایه ته قورټانیانه.

زور له نه فامانی ئه م سهرده مهی ئیمه، شه یتان سهری لی شیواندوون و له ریگای راستی ته نهها خوا په رستی گومرای کردوون و، گه راندونیوه وه بۆ سهر دینی موشریکه کانی پیښوو، به لام نهك به ناوی شیرك و کوفر، به لکو به ناوی خوا په رستی و خوښ ویستنی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و پیاوچاکان و له خوا نزیک بوونه وه. وه ههروه ها شه یتان به وهش وازی لی نه هیئان که له ته وحید (ته نهها خوا په رستی) وه لای داوون بۆ هاو به شی بۆ خوا دانان (الشرك)، به لکو شه ریک بۆ خوا دانانی بۆ رازاندونه وه له پوښاکی حهق و خوا

په رستیدا نیشانان ددهات و چه ندان شوبهه شیان فیرده کان بۆ ئه وهی بیان هیئتیه وه له سهر دینی شیرك و قه ناعه تیان بۆ دروست بکات و موحاده لهی ته هلی ته وحیدیشی پی بکه ن. وه شوبهه کانی شه یتان بۆته چه کی ده ستیان بۆ دیفاع کردن له بیرو باوهره شیرکیه که یان له به رامبه ر بانگه وازی ته هلی ته وحید بویان. وه په روه ردگار ده فهرمویت:

﴿ وَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴾ (النمل: ٢٤).

واته: شه یتان کرده وه کانی بۆ رازاندوونه ته وه له ریگه ی راست لای داوون.

﴿ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴾ (الزخرف: ٣٧).

واته: شه یتانه کان له ریگه ی راست لایان ددهن به لام له گهل ته وه شدا و ا حیساب ده کهن که هیدا یهت دراوون و له سهر ریگه ی راستن !!.

وه ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: من الآية ١٢١)

واته: شه یتانه کان وهی ده نیرن بۆ دۆسته کانیان وه شوبهه یان فیرده کهن بۆ ئه وهی موحاده لهی ئیوهی دۆستی خوا (ته هلی ته وحید) ی پی بکه ن.

شوبهه‌کانی شه‌خس په‌رستان و پوچه‌ل کردنه‌وه‌یان

به‌لام به‌پشتیوانی خوا ناتوانن له به‌رامبه‌ر ئه‌هلی ته‌وحید بوه‌ستن و شوبهه‌کانیان خو‌ی ناگری‌ت له ئاستی به‌لگه‌کانی ئه‌هلی سوننه (ئه‌هلی ته‌وحید) چونکه‌ فی‌ل و شوبهه‌ی شه‌یتان لاوازه له راستیدا ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: من الآية ۷۶۰) وه فی‌ل و شوبهه‌ی شه‌یتان ته‌نها لای موسلمان‌ی سا‌ده‌ی تینه‌گه‌یشتوو له قور‌ئان و سوننه‌ت - ره‌واجی هه‌یه.

به‌لام لای ته‌نها خوا په‌رستان (شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی) ره‌واجی نیه‌و لاوازتره به‌لایه‌نه‌وه له هیلانه‌ی جال‌جالوکه، که هیلانه‌ی جال‌جالوکه لاوازترین هیلانه‌یه :

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بِئْسَ وَإِنْ أَوْهَنَ الْيُوتُ لَيَكُنَّ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۱)

وه هی‌زو توانای ته‌نها خوا په‌رستانی شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی له خو‌یانه‌وه نیه به‌لکو له‌وه‌وه‌یه که شوین ئه‌و رۆشنکه‌ره‌وه (نور) ه‌که‌وتوون که خوا بو‌ی ناردوون، که بریتی‌یه له قور‌ئان و سوننه‌ت. چونکه هه‌رکه‌سیک شوین ئه‌م دوو سه‌رچاوه رۆشن که‌ره‌وه بکه‌و‌یت ئه‌وا هه‌موو شتیکی لا ر‌ووناک و ئاشکرا ده‌بی‌ت و حه‌ق و ناحه‌ق لی‌ک جیا ده‌کاته‌وه‌و شه‌یتان ناتوانی‌ت فی‌لی لی‌ بکات و سه‌ری لی‌ بشی‌و‌ینی‌ت. (سوپاس بو‌ خوا) .

ئیستاش با شوبهه‌ی نه‌فامه‌کان بجه‌ینه ژیر تیشکی ر‌ووناکی قور‌ئان و سوننه‌ت به‌ گو‌یره‌ی تیگه‌یشتنی هاوه‌لان و پی‌شه‌وایانی پی‌شینه‌ی ئومه‌ت:

گو‌رپه‌رستانی ئه‌م‌رۆ ده‌لین: ئیمه‌ موشریک‌ نین، چونکه ئیمه‌ له زۆر بیرو باوه‌رو کردارو گو‌فتاردا جیاوازین له موشریکه‌کان که‌واته‌ نابیت ئه‌و ئایه‌تانه‌ی موشریکه‌کانی به‌ کافر داناوه‌ له سه‌ر ئه‌وان دابه‌زیوه به‌سه‌ر ئیمه‌یدا ته‌تبیق بکه‌ن، چونکه ئیمه‌ له زۆر شتدا جیاوازین له موشریکان به‌م شی‌وه‌ی خواره‌وه:

شوبهه‌ی یه‌که‌م

ده‌لین: ئیمه‌ باوه‌رمان وایه ته‌نها خوا خالق‌ه و دروستکاری هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌و ته‌نها ئه‌ویش پادشاو خاونه‌و هه‌ر ئه‌ویش په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌. وه هه‌موو ئه‌و پیارچاک و پیغه‌مبه‌رانه‌ش که ئیمه‌ ئیعتیقادمان پی‌یانه‌و هاواریان ده‌که‌ین ئه‌وانیش هه‌ر ته‌نها خوا دروستی کردوون و هی‌چیان ناکه‌ین به‌ شه‌ریکی خوا له دروست کردنی هی‌چ به‌شیکی بونه‌وه‌ر.

که‌واته: چۆن ئیمه‌ به‌ کافر داده‌ن‌رین له کاتی‌کدا باوه‌رمان به‌ بوونی خوا هه‌یه ؟!. وه چۆن ئیمه‌ به‌ موشریک‌ داده‌ن‌رین له کاتی‌کدا که ئیعتیقادمان وایه ته‌نها خوا خالیقه‌و په‌روه‌ردگاره به‌بی شه‌ریک ؟!.

پوچهل کردنه وهی شوبهه یی یه که می شه خس په رستان

له وه لامي ته م شوبهه یه دا ده لیږن:

ته م شوبهه یه مایه ی نه فامی و بی ټاگای یی به له قورټان و سوننه ت چونکه ته گهر ټاور بده نه وه به لای قورټاندا بویان دهرده که ویت، که له چه نده ها ټایه تدا په روه ردگار باسی کردوه که موشریکه کانیش باوه رپیان به بوونی خوا بووه له وهش زیاتر باوه رپیان به تنه ها په روه رد گاریه تی و خالقیه تی خوا بووه و بته کانیان به شهریکی خوا دانه دهنه له دروست کردن و په روه رد گاریه تی دا وه خویان یی قراپیان ده کرد که بته کانیان دروست کړاونو تنه ها خوا خالقیه. وه هه روه ها (ابلیس) ی مه لعونیش باوه ری به تنه ها په روه رد گاریه تی خوا هدیو ده لیږت: ﴿ رب خلقتني من نار ﴾ واته: ته ی په روه رد گارم تو منت دروست کردوه له ټاگر.

که واته ته گهر تنه ها به و باوه ره عه بد بیټ به موسلمان ته و دیا ره (ابلیس) و موشریکه کانیش موسلمان بوون و کافر نه بوون، چونکه ته وانیش باوه رپیان و ابو که تنه ها خوا خالقه و په روه رد گاره وه کو گور په رسته کانی ته مړو.

که واته ته ی شه خس په رستان به تنه ها به م باوه ر بوونه له موشریک و کافره کان جیا نابنه وه؛ چونکه ته وانیش وه کو ییوه ته م باوه رپیان به خوا هه بوو وه که له م ټایه تانه دا دهرده که ویت:

۱- ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ (الزخرف: ۸۷)

واته: ته ی محمد ته گهر پیرسی له م موشریکه کانه کی دروستی کردوون؟ له وه لامي دا ده لیږن: (الله) دروستی کردوون به تنه ها. که و ابو ته دی بوی هه لده گه ریښه وه له تنه ها په رستن و هاوار کردنی ته و (الله) یه ی که به تنه ها دروستی کردوون؟ وه بوی شتی تری له گهل دپه رستن که هیچ په یوه ندیان نه بووه به دروست کردنی ییوه؟!

۲- ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ (العنکبوت: ۶۱).

واته: ته گهر پرسیار بکه یت له موشریکه کان: کی ټاسمانه کان و زهوی دروست کردووه کی خورو مانگی ژیربار کردووه به ریکی ده خولیښه وه. له وه لامي دا ده لیږن: تنه ها (الله). که و ابو چون لاده دهن له په رستنی ته و (الله) یه که دروستکاری ټاسمانه کان و زهوی یه و ریڅخه ری خورو مانگه و چون له گهل ته ودا هاوار ده که نه غه یری ته و، وه شتانیکی تر دپه رستن؟!

۳- ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ (العنکبوت: ۶۳).

واته: ته گهر پرسیار له موشریکه کان بکهیت که: کی له ناسمان بارانی باراندوهو زهوی مردووی ووشک بووی پی زیندوو کردوتهوه؟ له وهلامدا دهلین: (الله)؛ ده توش بلی سوپاس بو تهو خواجه (الحمد لله)، بهلام زوربهی تهو خه لکه عه قلیان نیه که تنهها دهییت تهو (الله) یه بیه رستریت که بارانیان بو دهباریتیت و زهویان بو زیندوو ده کاتهوه! جا چونکه عه قلی تهو هیان نیه. شهریکی بو داده نین له په رستن و پشت پی بهستن و بیعتقاد پی بوون !!.

۴. [قل لمن الأرض ومن فيها إن كنتم تعلمون (۸۴) سيقولون لله قل أفلا تذكرون (۸۵) قل من رب السماوات السبع ورب العرش العظيم (۸۶) سيقولون لله قل أفلا تتقون (۸۷) قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه إن كنتم تعلمون (۸۸) سيقولون لله قل فأن تسحرون (۸۹)] المؤمنون (۸۴—۸۹).

واته: تهی محمد بهو موشریکانه بلی: ته م زهویه و تهوی که له ناو زهویش دایه - مولکی کی یه ته گهر ده زانن؟ بیگومان - له وهلامدا دهلین - تنهها مولکی (الله) یه. تو ته وکاته بفهرموو: ته دی که واته بو بیرناکه نهوه که تنهها تهویش شایسته ی په رستننه و زیندوتان ده کاته وهو مو حاسه بهتان ده کات له سهر شهریک بو خوا دانانتان.

وه بفهرموو: کی په روه رد گاری حهوت ناسمانه کان و کی په روه رد گاری عهرشی گهره یه که له هه موو دروستکراویک گهره تره و به رزتره؟!

بیگومان له وهلامدا دهلین: تنهها (الله) په روه رد گاره توش بفهرموو که و ابو بو لهو ته نهها په روه رد گاره؛ ناترسن و شهریکی بو داده نین له په رستننه، له کاتی که دا خوتان دان ده نین بهوی که تنهها تهو په روه رد گاره؟.

وه بفهرموو: کی خاوهنی هه موو شتی که و خه زینه ی هه موو شتی کی به دهسته؟.

وه کی په نای تهوه ده گری که په نای پی بگری و په ناش لهو ناگریت؟ ته گهر ده زانن؟.

له وهلامدا دهلین: ته م دهسه لات و مولکه تنهها هی (الله) یه.

توش بفهرموو: ﴿فَأَنى تَسْحَرُونَ﴾ واته: که و ابو بو چون فیلتان لی ده کریت و لاده درین له په رستنن تهو خواجه و به راست دانانی هه واله کانی و شوینکه وتنی فهرمانه کانی.

۵. ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۳۱) فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنى تُصْرَفُونَ (۳۲) ﴾ (یونس).

واته: بفهرموو: کی رزقتان ده دات له ناسمان به باران بارین و له زهویدا به روه ک رواندن؟. وه کی بیستن و بینینی تیوهی به دهسته؟. وه کی یه مردن و ژیانن به دهسته و زیندوو له مردوو

شوبهه کانی شه خس په رستان و پوچه ل کردنه وه بیان

دروست ده کات، وه مردووش له زیندوو دروست ده کات. وه کی کاروباری بونه وهر بهرپوه دهبات ؟ له وه لاما ده لین (الله) به ته نها.

تو ش بفرموو: که و ابو بو له خوا ناترسن و خو پاریزی ناکه ن له وه ی که نه و (الله) یه پیی ناخو شه. وه په رستنی غهیری خوا ؟!

وه ته نها نه و خواجه په ر ستراوی حقه و شایسته ی په رستنه که په روه رد گارتانه و هم موو شتیکی به دهسته. وه غهیری نه و په روه رد گاره هیچ یه کی که شایسته ی په رستن و هاوار بو کردن نیه و ته نها (الله) په رستراوی حقه و غهیری نه و په رستراوی ناره و او نا حقه ن.

که و ابو بو له په رستنی نه م په رستراوه شیاوه لاده دن بو په رستنی په رستراویکی ناحقه (باطل) ؟!

که واته: له م ئایه تانه دا بزمان دهر که وت که مو شریکه کان هه موویان با وهریان به وه هه بوو، که ته نها خوا په روه رد گاره و دروستکاری بونه وهره و خاوه نی هه موو شتیکی، وه وه و شتانه دا هیچ یه کیکیان نه ده کرد به شهریک بو خوا، به لام له عیبادته دا شهریکیان بو خوا داده ناو په رستنیان بو غهیری خوا ده کرد؛ بویه خوی گه وره بانگیان ده کات بو ته نها (الله) په رستن، له ریگی با وهر بوونیان به ته نها په روه رد گاریه تی خوا؛ چونکه که سینک با وهری به وه هه بیته که ته نها (الله) په روه رد گاره، ده بیته ته نها ته ویش بپه رستیته؛ چونکه ته نها نه و زاته شایسته ی په رستن بو کردنه که په روه رد گارو خالیک و رازق و مالک و قادر ... بیته، به لام نه وه ی که هیچ یه کی که له م سیفه تانه ی نیه، شایسته ی نه وه نیه بپه رستیته و عیبادته تی بو بکریته و هاواری بکریته.

وه له چندان ئایه تی تریشدا ده بینین خوی گه وره نه م با وهر بوونیان به ته نها په روه رد گاریه تی خوا (الإیمان بتوحید الربوبية)، ده کاته به لکه له سر بانگ کردنیان بو ته نها په رستنی نه و (توحید الألوهية). وه له م ئایه تانه دا ده فرموویته:

[أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ (٦٠)]

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٦١)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ (٦٢)

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (٦٣)

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْهَ مَعَالِلُ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٦٤) [سورة النمل .

واتای نایه تی (٦٠): تهی محمد پرسیار بکه لهو موشریکانه: ئایا کی دروستی کردوه تاسمانه کان و زهوی، وه باراندویه تی له تاسمانه وه ئاو یك، جابه هو ی تهو ئاوه وه باغ و بیستانی به دیمه ن و جوانمان بۆ سه وز کردن له حالیکدا که ئیوه توانای سه وز کردنی داره که یشیتان نه بوو ته گهر پهروه ردگار بارانی بۆ نه باراندبان !!.

که و ابوو ته نه ها تهو زاته په رستراوه (اله) ه که ته مانه ی بۆ ئیوه کردوه وه هدر په رستراویکی تر که ته مانه ی نه کردییت ناحه قه به په رستراو دابنریت و په رستن و سه رپرین و هاواری بۆ بکرییت. جا ئایا هیچ په رستراویکی دی هه یه له گهل (الله) ته م شتانه ی پی شووی بۆ ئیوه کردبی تاهو کو به هو ی ته وه وه بیسته شیای په رستن بۆ کردن و به گه وه دانان ؟!.

بیگومان هیچ په رستراویکی تر نیه جگه له (الله) ته م کارانه ی کردییت، به لام ته م موشریکانه گه لیکن (قوم) له حق لاده دهن و په رستراوه کانیان یه کسان ده که ن به خوا له په رستن بۆ کردنداو کردوویانن به شریکی (الله) !!. له کاتییکدا خو یان دان دهنین به وه ی که شریکی خوا نین له دروست کردنو باران باراندن و پرووه ک سه وز کردن و پهروه ردگار ییتیدا !!.

واتای نایه تی (٦١): ئایا په رستنی دروست کراوه کانی ئیوه خیرتره، یان په رستنی تهو خوییه ی که زهوی بۆ ئیوه جیگیر کردوه وه بۆی کردن به جیگای قه رار گرتن و، له ناو زه ویشدا چوم و پرووباری بۆ داناون و، شاخی پته ویشی له زهوی داکوتاهو بۆ به هیژ کردن و به ستنه وه ی، وه هروه ها له نیوان دوو به حری شیرین و سویر، مانعیکی داناوه بۆ ته وه ی تی که لاو نه بن ؟! .

ئایا هیچ په رستراو (معبود = اله) یك هه یه له گهل (الله) ته مانه ی پی شووی بۆ کردن تاهو کو به وه بویسته شیای په رستن بۆ کردن و کردنه شریکی خوا ؟! .

نه خیر نیه، به لام موشریکه کان هدر به رده وامن له سه ر شریک بۆ خوا دانان له په رستندا، چونکه زۆربه یان قه دری گه وره یی خوا نازانن بۆیه به نه فامی و کویرانه و لاسایی کردنه وه شریکی بۆ داده نین و به نده یه کی دروستکراوی لاوازی بی ده سه لات ده که ن به هاوبه شی خوی دروستکاری بوونه وه ره له په رستندا !!.

واتای نایه تی (٦٢): ئایا په رستنی مه عبوده کانی ئیوه خیرتره یان ته نه ها په رستنی تهو خوییه ی که وه لامی لیقه و ماوو داماوو غه مبار ده داته وه کاتی هاواری بکاتی. وه ناره حه تی له سه ر لاده بات. وه هروه ها ده تانکات به نیشته جی ی پیش خوتان ؟! .

ئایا هیچ په رستراویك هه یه له گهل خوا خاوه نی ته م نیعمه تانه بیت به سه رتانه وه ؟ بۆیه ئیوه ش به ندایه تی بۆ بکه ن له گهل خواو هاواری بکه نی له کاتی ته نگانه دا ؟!

نه خیر هیچ یه کیکی تر نیه که وه لامي لیقه و ماو بداته وه و ناره حه تی له سهر لابه ریت. وه موشریکه کان خو یان نه مه یان چاک ده زانی بویه له کاتی ته نگانه دا - بۆ نمونه - له ناو ده ریادا که (مه ترسی تیدا چوونیان بۆ ده هات) ته نها هاواریان ده کرده خوا، چونکه ده یان زانی ته نها (الله) به فریای لیقه و ماوان دیت و، ناره حه تیان له سهر لاده بات. به لام به داخه وه که م عیبرت وهرده گرن و، که م بیرده که نه وه له گه وره یی و ده سه لاتی خوا؛ بویه مه عبوداتیکی (په رستراوانیکی) نا شایسته تان په رسترون و به وه کردوتانن به شهریک بۆ خوای گه وره و تاکه په رستراوی حه ق.

واتای نایه تی (۶۳): وه ئایا په رستنی نه وانه خیره که کردوتانن به شهریکی خوا، یان په رستنی نه و خوایه ی که رینمونیتان ده کات له تاریکایه کانی دهشت و ده ریا، کاتی که ریتان لی تی که ده چیت و شهوتان به سهر دا دیت ؟ وه نه و خوایه ی که بهر له ناردنی بارانی ره حه تی، بای مزگیننی ده نیری ؟

ئایا په رستراویکی دی له گه ل (الله) هه یه، نه م شتانه ی بۆ ئیوه کردییت؛ تاوه کو ئیوهش به شیای په رستن بۆ کردنی دابنن و هاواری بکه نی ؟
نه خیر هیچ یه کی که نیه له و په رستراوانه، جگه له (الله)، که زۆر به رزتره له وه ی که ده یکه ن به شهریکی خوا ﴿ تعالی عما یشر کون ﴾.

﴿ که واته خوای گه وره به موشریکی دانان چونکه په رستن و هاوارکردنیان بۆ غه یری خوا ده کرد، هه رچه نده باوه ریان وابو که ته نها خوا دروستکارو رازیق و بارانبارینه رو ژینه رو مرینه رو هه لسه روپینه ری بوونه وهره، وه کو له وه لامه کانیاندا ده رکه وت که له م لایه نه شهریکیان بۆ خوا دانه نابوو.

واتای نایه تی (۶۴): وه ئایا کی له نه بوونه وه بوونه وهری دروست کرده، دواییش تیکی ده داته وه، خه لکی ده مرینن و، نیزامی جیهان ده شه ل ژینن، وه دیسان دوا ی نه وه ده یان گه رینیتته وه ؟ وه کی رزقتان ده دات له ئاسمان به باراندنی باران و، له زه ویش به رواندنن پروه ک و دانه ویله ؟

ئایا هیچ مه عبودیکی (په رستراویکی) تر هه یه له گه ل (الله) نه م شتانه بکات؛ تاوه کو ئیوهش بیپه رستن له گه ل نه ودا ؟!

نه خیر چاک ده زانن که هیچ مه عبودیکی (په رستراویکی) نیه نه مانه ی پی بکریت و شه را که تی خوای کردییت له مانه دا. که وابو هیچ یه کیکی تر شایسته ی په رستن بۆ کردن نیه له گه ل خوا دا. وه نه گه ر هه ر گومانی نه وهش ده بن، که په رستراوه کانتان شایسته ی په رستن و هاوار بۆ کردن بن، وه به دروستی ده زانن بکرین به واسیته بۆ نه وهی شه فاعه تتان بۆ بکه ن لای خوا به بی نه وهی خوا

رینگای ته‌وه‌ی به ئیوه‌ش و ته‌وانیش دابیته، ته‌وا ده‌ی به‌لگه به‌ینه‌وه له‌سه‌ر ته‌و گومان و بیرو باوه‌ره شیرکیه‌تان ته‌گه‌ر راست ده‌کهن : ﴿اَللّٰهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

ئییمه‌ی ته‌هلی سونه‌تیش هه‌مان ته‌م ئایه‌ته ده‌خینه رووی ته‌وانه‌ی پیاوچاکان و پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) ده‌کهن به واسیته‌و داوای شه‌فاعه‌ت و هیئانی خو‌شی و لادانی ناخو‌شیان لی ده‌کهن و هاواریان ده‌کهنی له خو‌شی و ناخو‌شیدا. وه‌کو په‌روه‌ردگار به‌و نه‌فامانه ده‌لیته: ﴿هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ به‌لگه‌کانتان بینن ته‌گه‌ر راست ده‌کهن و کاره‌که‌تان به راست داده‌نین. وا ئییمه به‌لگه‌کانی خو‌مان باس ده‌کهن له قور‌تان و سونه‌ت، ته‌ی کوا به‌لگه‌کانی ئیوه‌ش له قور‌تان و سونه‌ت ؟!

که‌واته: له‌م ئایه‌ته قور‌تانیه پیرو‌زانده‌دا بو‌مان ده‌رکه‌وت که موشریکه‌کانیش - وه‌کو شه‌خس په‌رستانی ته‌م‌رو - باوه‌ریان هه‌بوو به: (توحید الربوبية). واته: ته‌نها په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا واته ئیعتقادیان وابوو که به‌ته‌نها (الله): خالق و رازق و مالک و زیندوو‌که‌رو مرینه‌رو به‌رپوه‌به‌رو باران بارینه‌رو ژینه‌رو په‌روه‌ردگاری ته‌رزو ئاسمان و هه‌موو بو‌ونه‌وه‌وه‌و بی ته‌وه‌ی هیچ که‌س شه‌ریکی بیته له‌م کارانه، واته ئیعتقادیان وابوو که ته‌نها خوا خاوه‌نی ته‌م کارانه‌یه (افراد الله بأفعاله). وه‌که‌سی تر بکه‌ری هیچ کاریک له‌م کارانه نیه جگه له (الله).

وه هه‌روه‌ها له رینگای ته‌م باوه‌ر بو‌ونه‌یان به‌ته‌نها په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا (توحید الربوبية)، قور‌تان بانگی ده‌کردن بو ته‌نها په‌رستنی ته‌و خواجه (توحید الألوهية) واته: له رینگای باوه‌ر بو‌ونیان به‌ته‌نها په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا، بانگی ده‌کردن بو ته‌نها په‌رستنی خوا. واته ته‌م باوه‌ر بو‌ونه‌یان به (توحید الربوبية) ده‌کرد به به‌لگه له‌سه‌ریان بو باوه‌ر هیئانیش به‌ته‌نها خوا په‌رستی، چونکه کی به‌ته‌نها خالق و په‌روه‌ردگار (رب) بیته، ده‌بیته خه‌لکی عیباده‌ت بو ته‌و بکه‌ن به‌ته‌نها.

که‌واته کافر‌بوونی موشریکه‌کان به‌هوی ته‌وه‌وه نه‌بوو، که باوه‌ریان به بوونی خوا، یان ته‌نها په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا نه‌بوو بیته و، باوه‌ریان به بته‌کانیان بو بیته که شه‌ریکی خوا بن، له دروست کردن و په‌روه‌ردگاریته‌یدا!!!

نه‌خیر کوفره‌که‌یان له‌به‌ر ته‌وه نه‌بوو، چونکه له‌مه‌دا شه‌ریکیان بو خوا دانه‌ده‌ناو، باوه‌ری ته‌واویشیان به‌ته‌نها په‌روه‌ردگاریته‌ی خوا هه‌بوو، به‌لام هوی کافر‌بوونیان و، خه‌له‌لیان ته‌وه‌بوو که: به‌ته‌نها ته‌و په‌روه‌ردگاریه‌یان نه‌ده‌په‌رست !!

إن شاء الله له ژماره‌ی داهاتوودا باسی شوبه‌ی دووهم ده‌کهن